

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felolós szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Főmunkatárs: Oszeszy M. Victor.
Egész évre 8 K. Fél évre 4 „ Negyed évre 2 „	KOROM GYÖRGY.	BALKÁNYI ERNŐ.	A nyitlér sora egy korona.
Egyes szám ára 20 fillér.	MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.		
	Kéziratokat nem adunk vissza.		

A vidéki sajtó erőssége.

A nagy misszióhoz, melyet a vidéki sajtó teljesít, kétségtelenül nemcsak erkölcsi integritás és hivatottság, hanem anyagi eszközök is kellene. A lap sem élhet meg a levegőből. A sajtó ellenségei ezt az elemi igazságot forgatják ki a valójából akkor, midőn a lapok üzleteit rágalmazzák, de a sajtó általánosságban becseületesebb és természetesen erősebb, mint az ő ellenségei, a kiknek rendszerint elintézetlen ügyeik vannak a nagy nyilvánossággal. E rágalmak dacára bizvást állíthatjuk, hogy mocsoktalanul áll a vidéki sajtó és bátor szókimondással teljesíti hivatását. De lehetne a vidéki sajtó sokkal tartalmasabb és tisztességesebb, illen erősebb nem változott volna a kiadóhivatali jövedelmzőség nélkül, annál is inkább, mert éppen soggal nem fogható rá a magyar közönségre, hogy valami túlságos irodalom kedvelő lenne. A mi lehetővé tette azt, hogy a vidéken anyai lap támadjon és tisztességesen meg is tudjon élni: az a hirdetés. Dacára annak, hogy hazánk a reklamozás tekintetében, messze mögötte áll a nyugati kulturáallamoknak, mégis annyira belevette magát a kereskedelmi és iparos világ köztudatába, annyira nélkülözhetetlen lett a közgazdasági életben, hogy a hirdetés az újságok fő jövedelmi forrásává vált. Hirdetésből él ma már a legkisebb vidéki lap is. E sajtót fentartó hirdetések-

nek nagy részét az ország legnagyobb hirdetési irodája Budapestben az Általános Tudósító adja föl a lapoknak és most, midőn ez a vállalat 10 éves jubileumát üli, bizvást együtt jubilálhat Leopold Gyulával, a hirdetési-vállalat szerkesztő tulajdonosával a vidéki sajtó is, mert ennek a vállalatnak óriási érdemei vannak abban az irányban, hogy így nagygyvá és erőssé tudott lenni a vidéki sajtó.

Érdesem tehát az egyszer a magunk dolgáról is írni, mert tény az, hogy az Általános Tudósító jubileuma sok tekintetben közel összefüggésben van a vidéki sajtó 10 év óta tapasztalt hatalmas fellendülésének.

Tíz éves mult áll az Általános Tudósító és hirdetési osztálya mögött, tíz munkában és törekvésben gazdag esztendő, a melynek folyamán nemcsak az újságok és a kiadók, hanem az egész ország közönsége is meg ismerkedett ezzel a vállalattal. Ugy az Általános Tudósító, mint annak hirdetési osztálya az uttörő fárasztó munkáját végezte, mert új talajon, új magot hintett el, a mely immáron szép termést eredményez. Új szellemet, új anyagi erőt vitt bele az Általános Tudósító előbb a vidéki, azután a magyar sájtóba és ma, tíz év után nyugodt lelkiismerettel mondhatja Leopold Gyula e vállalat tulajdonosa, hogy nemcsak a maga számára ért el eredményt az ő agilis munkásságával, de a legnagyobb

eredményt az egész magyar sajtó számára érte el. Az Általános Tudósító és annak hirdetési osztálya nem jellemezhető a rideg magánvállalkozás szempontjából, mert közérdekű vállalat a Leopold Gyulaé, missziót teljesít; igazolja ezt az egész magyar sajtó, igazolják a jubileum alkalmából kiadott katalógusba hivatott szakemberek által irt közlemények, melyek hűséges kritikái a vállalatnak.

Tíz év előtt, midőn Leopold vállalatát megalapította, nehéz dolog volt a hirdető közönséget rávenni arra, hogy az addig a fővárosban alig észrevett vidéki lapoknak hirdetések adjanak. Fáradságot, munkát nem kímélte Leopold Gyula, hogy megértesse a nagykereskedőkkel, gyárosokkal és a többi hirdetőikkel, hogy a vidéki sajtónak is meg van a maga törzsközönsége, a melynek meghódítására érdemes a pénz hirdetésekbe befektetni. És midőn Leopold egész egyéniségét latbatvetette a hirdetők kapacitálása végett: igaz ügyet szolgált. Mihamar meggyőződtek ugyanis a hirdetők arról, hogy a vidéki lapokban való hirdetés. És attól a perctől fogva, hogy valamely hirdető meggyőződött erről az igazságról, hi klense marad ugy Leopoldnak, mint a vidéki lapoknak. Mikor már kellőképpen bevezette Leopold a vidéki sajtót a hazai hirdető cégekél, új terrienumokat keresett a provinciális zsurnalistika számára. Ez az új terrienum a külföld volt. Érinkezésbe lépett a külföldi hirdetőikkel, száz

Nyilvános parkok.

Írta: ZÖLDI MÁRTON.

I.

Szabadon, dicsőségesen uralkodott s megdicsőült Könyves Kálmán után azt mondhatták valaki, hogy olyasmiről, ami nincs, czikk nem írható.

De ilyen csekélységen nem szabad fennakadni, annyiba kevésbé, hogy ha ugy tetszik azért is, mert azok a nyilvános parkok, amelyek vannak, igazán csekélysek.

Egyelőre a fővárosi nyilvános parkokat könnyen elősorolhatjuk az újakon. Jut és marad is tudniuk új . . . Viszont lojalissan el kell ösmernünk, hogy azok, a melyek tényleg vannak ha méretkben nem is imponzának, a mint ahogy nem azok, dondozás, hangulat, művészi csinosaság, hogy generális kifejezést használjunk: műkerteszetileg az európai szemét is kielégítik.

Mikor a dicsőitlen emlékü Nojebajót lerombolták, sokan gondoltunk arra, hogy annak a helyen milyen hatalmas parkot lehet létesíteni. Nekünk szegény embe-eknek, volt szívünk odadni az egészét egy nyilvános park céljára. De a gazdag emberek, a város urai, ugynevezett böles mérskélettel csak egy részét adták oda.

Nos, a szabadságtér így is szépen fest. Köröskörül tömör, talán kissé nagyon is nyomott hangulatu paloták, s ezeken belül egy aránylag elég tágas nyilvános park a műkerteszet apró remkeivel.

Nincs semmi kétségem, hogy a sétáló bérlelőtozokat ez a tér teljesen kielégíti. De az én szempontom más, én a nyilvános parkot főleg a gyermekek tulajdonának tekintem. A fővárosi gyermekek semmire sincs jobban rászorulva, mint arra a tiszta poétikus hangulatra, melyet egy hatalmas park képes ébreszteni.

Odahaza, a bérkaszárnyában nincs udvar s mennyiben van, ez leginkább arra szolgál, hogy a házmezt elkeresse belőle a gyermekek. Képzőlik magunkat ezeknek a gyermekeknek a helyzetében. Ki mentek az utcára s a legrosszabb véleményét alkotják maguknak a gondviselésről. Valóságát perbe szállnak vele. Felvetik a kérdést: Miért nincsenek a tágas árnyas udvarok s ha vannak miért kombinálják őket házmesterekkel?

Ezzel a dilemmával terhelve csatangolnak az aszfalton, a trachiton s végre felelők mosolyg a szabadságtér szines, virágos hangulatával, zöld gyepével. Mohón igyekeznek feleje. Ugy lépnek rá, mint az ideg földjére . . . Szaladgálnak, kergetik egymást, katonásdít játszanak.

Az ilyen katonai játékok megköveteli, hogy letérjenek egy-egy manőver okéért a gyalogjárőről. Nehány pajkosabb gyerek ráll a gyepre . . . s ezzel végre van játéknak, örömmek és katonásdink.

Mert abban a pillanatban megjelenik egy komor, szürke egyenruhás űr s kíméletlenül elkergetti őket. Örülhetnek, ha ütlegek nélkül szabadulhatnak.

Tudomásunkkal ugyanis, a nyilvános par-

kokban a gyep szent és sérthetetlen. Arra senki ember fiának rálepnie nem szabad. Büntetési tetelekkel van körülbástyázva.

Miért? Azt csak azok tudják, kik teljesen elejelejtették, hogy valaha gyermekek voltak.

Szegény gyermekek! Ott állanak a gyep szélén a szépen ápoli, nyírott, öntözött zöldni csábitja ökök. Ugy szeretnek rálepní, salámi rajta, kergetni, esetleg meghepergetni egymást. . . De nem lehet. „A gyepre lépni tilos!” Igy hangzik az éreze vésett tilalom.

S a gyermekek csüggedten térnek haza . . . S lükütkben sajtáságos kétségek támadnak, mikor hátat fordítanak a Szabadság térnek . . . Az egyik okoszemű fiú felveti a kérdést a Szabadságtérten:

— A tér itt van, de hol a szabadság?

Villamos ábrándok.

II.

(Történek egy nagy fővárosi színház igazgatói szobájában.)

Az igazgató: Barátom, titkár, én valahány-szor végig megyek a köröten, nyugtalanító érzést hozok magammal.

A titkár: Hitelezőkkel találkozik?
Az igazgató: Hitelezők? Ki törődik ilyen csekélységekkel? Csak husz villamos színházat látok. Egyik a másik után keletkezik szüduletes azaz villamos gyorsasággal.

A titkár: És mindegyiknek van közönsége?

és szék levélben hívta fel a külföldi nagy hirdetőink figyelmét a magyar lapokra, évente nagy utazásokat tett Nyugat-európában és személyesen kereste fel mindazon cégeket, melyeknek érdeke lehetett Magyarországon hirdetni. Ez a munkája nem volt eredménytelen. A külföld Leopold hirdetői irodája utján ma már óriási összeget fizet magyar hirdetésekért.

E közben természetesen a fővárosi lapokkal is szoros nexusba lépett Leopold Gyula, amire az iniciatívát azon üzletlelőfi kapta akik budapesti napilapokban is hirdetni akarnak.

Igy fejlődött, így lett naggyá az Általános Tudósító és hirdetési osztálya Leopold Gyula, mint moder üzletember, aki nemcsak mint üzlet, hanem mint a közgazdasági élet egyik elsőrangú tényezőjét becsüli a reklámat, nem elégedett meg azzal, hogy üzleteket szerez és ad a lapoknak, hanem nagy súlyt helyezett arra is, hogy annak a reklámnak meg is legyen az eredménye. Felismerte, hogy a reklám csak úgy lehet hatásos, ha az eredeti és ötletes, ha feltűnő és gyakori. Ezt az elvet hangoztatta folyton a hirdető felekkel szemben és bizony ezt az elvet elfogadtatni nálunk, ahol a reklám nem régen oly idegen-szerű fogalom volt, nehéz dolog volt. Ez csak azzal a fáradsággal nem ismerő szorgalommal és azzal a talentumból fakadó leleménységgel volt elérhető, a melyvel Leopold Gyula rendelkezik. Ma már hatalmas kifejlődött egy a termelők és kereskedők, mint az olvasóközönség körében a reklám okvetlen olcsósággának tudata. tisztában van mindenki azzal, hogy a gőz, a villám s a találmányok korában sikert valamely produktumnál csak úgy lehet elérni, ha arra rövid időn belül föl hívjuk a nagyközönség figyelmét.

Hajdanában évek, sőt évtizedek kellett hozzá, míg valamely cikk népszerűvé lett, ma a sajtó és a Leopold-féle hirdetések révén néhány hét, sőt néhány nap is elegendő e cél eléréséhez. Nagy cél ez, a melyet Magyarországon senki sem szol-

gált ennyi energiával és leleménységgel, mint Leopold Gyula.

A vidéki lapokra nézve korszakot alkotó alapítás az „Általános Tudósító” hirdetői osztályának keretében megalakult „Videki Lapok Központi Hirdetési Osztálya”, amely nagyszámu vidéki lap tartozik.

Másik alapítása a „Villamos Vasuti Reklám-Társaság”, a mely a villamos kocsikat művészi kivitelű reklámtáblákkal szereli fel.

Leopold kiadásában jelenik meg a „Hétfői Hirmondó” politikai hetilap, továbbá a „Nemzeti Sport” az ország legjobban szerkesztett sportlapja.

Az Általános Tudósító hirdetési osztályának és egyéb vállalatának jubileuma alkalmából meleg szeretettel köszöntik a sajtó munkásai Leopold Gyulát. A munkában eltöltött és nagy eredményeket produkált mult biztosítékát képezi a jövőnek és mi mindnyájan, akik ismerjük Leopold egyéniségét és tevékenységét, szívóbb kívánjuk neki, hogy még igen sokáig vezesse irányzó vállalatát.

HIREK.

— **Korsolyozó Egyesület.** Az Alsólendvai Korsolyozó Egyesület folyó hó 16-án vasárnap este 6 órakor tartja 1905 fő évi rendes közgyűlést a Korona szálloda emeletében. Új tagok jelentkezhetnek az elsőkénségnél. Tagság-díj 5 korona.

— **Szalay Sándor** igazgató tanító, a „Zala” szerkesztője, a megyei tanító testületnek az elnöke, tekintélyt és szeretetet szerzett maga iránt egész megyébe s főleg lakóhelyén Nagykanizsán. Most 30 éve tanítóskodásának. A derek pedagógust közelebb lakó kollégái megünnepeleik, melyhez mi is küldjük őszinte üdvözlőtleinket.

— **Mikor rukkolnak be az unjokok?** A hadügyminiszter legutóbbi rendelete értelmében a hadkötelek, besorozott unjokok a közös hadseregbe január hó 15 én, a honvédséghez pedig január 3-án

tartoznak bevonulni. Az egy évés önkéntesek minj a két állományba október 1-én.

Élethalálharc egy veszett ebbel. Rettenetes kalandja volt Flektenberg Károly déli vasuti őrnök, aki Fonyóds és Boglár közti vasutvonalon 106. sz. őrházban lakik. A mult napokban vasutszevényén a szokásos szemlére indult, mikor hirtelen egy hatalmas bozontoszörű kutyá termett előtte és vérben forgó szemekkel, véres habtól tájtékö szájjal ráugrott. Menekülésre nem volt idő, a helyzet életveszélyes volt, így a szerencsétlen ember a kétségbeesés erejével védte magát. A támadás oly gyors és váratlan volt, hogy az őr a nála lévő revolvert sem használhatta kellő időben, rásütötte ugyan kétszer a kutyát marcangoló állatra, de lövése csak hosszú sebet ejtett rajta, sőt még jobban megvadította. Borzalmas küzdelem volt. A szegény ember pusztá kézzel nem bírta lerázni vagy megfojtani a veszett állatot, a mely leszárgatta ruháját és csattogó fogaival marcangolta ruhát. Az őr már érezte ereje fogyatát, mely reá nézve a borzalmas halállal volt egyértelmű, mikor a legutolsó pillanathban segítségért érkezett. Czikári I. és Horváth Titusz csendőrokből álló járőr portyázott arra és siette a félig halálra vált ember segítségére. A kutya erre a csendőrokre támadt, a két kité lövéssel leterítette. Aztán a súlyos sebekből vérző vasut őrít lakására vezették, a honnan másnap Budapeste a Pasteur-intézetbe utazott.

— **Szomorú s egy kissé szegyetlen is,** amiről sümei tudósításon szól. Azt írják onnan, hogy a vidékiek egy héteg nem kapnak söt a boltokban, mert a mi van, az a sümegeknek elég. Majd a jövő héten talán többet szállít a vasut s akkor megingt megszohaták az ételt a jöte sümegeknek. A söt a Magyar Paizis is szóvá tette némaizvors. Felemlegettük már, hogy a világban mincseknek olyan duszagilag söbeyegek, mint Magyarországon. Nemcsak Európát, hanem a világot elláthatná sával ez az ország. Azt az óhaj-tásunkat is ismételyük, hogy Magyarország földje ingyen is adhatna a sóját a saját népének, vagy nagyon olcsón, amennyibe épen a bánzás és szállítás munkája kerül. Bizony nagyon drágán kapjuk a saját miénket, amit ingyen ad az Isten. Egy háztartásban pár nap alatt elfogy egy márek söt s mi ezt a pár napra való márek söt

Az igazgató: Igen az emberek török magukat. Megvallom én is megéreztem néhányat.
 A titkár: Magam is.
 Az igazgató: Nem halogathatom el, hogy aranylag pompásan szórakoztam.
 A titkár: O igen, negyven fillérért nem lehet többet kívánni.
 Az igazgató: De ismétlem, nyugtalan érzés vett rajtam erőt az az átkozott bioszkop képes elhódítani fölünk a közönséget.
 A titkár: Főleg az olcsó közönséget: a karzatot...
 Az igazgató: A nyugtalanság pompás gondolatot eszölt ki belőlem.
 A titkár: Lehetetlen!
 Az igazgató: Szavamra! Hallgasson csak ide. (Halkan) Miért nem dolgozhatnánk mi a bioszkoppal?
 A titkár: Hogy érti ezt?
 Az igazgató: Vegyük például a balletet, mely nekem évenként nyolcvanezer koronába kerül.
 A titkár: És a uely mégis ömöláblakon jár.
 Az igazgató: Na lássa, vetített képpel olyan balletet hozhatok a színpadra, mely disztré válik a párisi nagy operának.
 A titkár: És jóformán semmibe sem kerül.
 Az igazgató: De milyen csoportjelenséket produkálhatunk! Érti? A bioszkop segítségével minden kiállításos darabban hatszaz statisztát szerepeltethetünk.
 A titkár: Jóformán ingyen.

Az igazgató: De maradjunk csak a balletnél. Ha beszeresszük a kellő gépeket, minden este táncot lejtethet színpadunkon Junó, Minerva, Diána...
 A titkár: Kleopatra, Szemirámisz.
 Az igazgató: Judit és Holofernesz.
 A titkár: Sámson és Delília.
 Az igazgató: Dú Barry asszony és Cleo de Meróda...
 A titkár: És a többi és a többi...
 Az igazgató: Es nem kell gázi, sem kell kosztium.
 A titkár: Nem kell balletmester...
 Az igazgató: Nem kell rendező.
 A titkár: Pokolian nagyszerű terv.
 Az igazgató: Lefőzük, lepálpáljuk, legyűrjük, lekonkuráljuk az ősz-színházakat.
 A titkár: Meghódítjuk a világot.
 Az igazgató: Az semmi, de esetleg a Lipótváros.
 A titkár: Mi leszünk az első műintézet.
 Az igazgató: Villamos szárnyakon!
 A titkár: Olimpisi keretben!
 Az igazgató: És olcsón!
 A titkár: Potom áron.
 Az igazgató: Még mi őrök egy nagy külföldi gyárnak.
 A titkár: Igen, grandiózus megrendelés leszünk.
 Az igazgató: A balletet egyszerűen elcsapom. (Rohanni akar.)

A titkár: (megcsípi kabátja szárnyát) Megálljon.
 Az igazgató: Miért?
 A titkár: A dolog nem oly egyszerű. Komplikációkat látok.
 Az igazgató: Ohó!
 A titkár: A páholybérlok, uram a páholybérlok!
 Az igazgató: Nos?
 A titkár: Nem hiszem, hogy meglegednének vetített képpel.
 Az igazgató: Gondolja?
 A titkár: Bizonyos vagyok benne. Nagyon megszokták az eleven balletet... Ebből baj lesz.
 Az igazgató: (csüggedten) A halhatatlan istenekre önnök igazva van... Aztán az öreg urak átkozottul konzervatívek...
 A titkár: Nincs érzékük a reform iránt.
 Az igazgató: Maradiak, ósdiak, avultak... Kár... De hát persze minden modern törekvésnek meg van a maga kerekétője... E pedig igazán szép lett volna.
 A titkár: És olcsó.
 Az igazgató: Ezt akartam mondani... (Sóhajtva össze roskad.) Semmi sem olcsó, csak a halál.
 A titkár: (Lehorgasztott fővel.) Az egy a mit ingyen kapunk.
 Az igazgató: És azért is az életet kell adni...

(egy kiló) 28—30 fillérért kapjuk. De mit mondjanak a sümegevidékek, akik meg e drága pénzért sem kapnak sőt, mert a szállítónak így hozta mos a szeszélyok. Egy csirkelopásért tömlőczbe teszik az embert, de annak a szállítónak, aki az ország kincstárát s ezekre pénzben embert és családot károsít meg — amazt pénzben, emezeket egészségben, annak a szállítónak, itt a nyakam rá, a haja szála sem görbül meg. Sőt ilyen, csekélyeségeket" figyelemre sem méltának az emberek.

— Az „Alsólendvai Dalkör“ f. évi 1906. december hó 31-én a „Korona szálloda“ nagytermében hangversennyel és táncgal egybekötött szilveszter-estélyt rendez.

— A postai csomagokér. Közledekik Karácsony körül megszokottá rohani a postát ezertelre küldeményekel, csomagokkal. A postai igazgatóság figyelemzetést tesz közzé, hogy a közönség mire ügyeljen a postai küldeményeknél. Pénzt és ékszmernat egy csomagba tenni nem tanácsos. Buzkolatokkal jól el kell tanni az knyagokat s biztos kötésekkel összerögzölni. A gondatlanul csomagolt holmit az illetők késón kapják meg, vagy összetörve s elrombolva, a miért a postahivatal nem felel s nem ad kártérítést. Az ékszer pl. valamely tokba helyezendő, vászonnal körül borkolandó, azután fadobozba, ládaskába teendő s jól körül kötözve és lepecsetelve adandó fel. Földolog az is, hogy a zimet olvashatóan és részletesen meg kell írni.

— Versenyfutás a vonattal. Mulatságos látványosságok voltak tanui a csendes porosz-kalásáról ismeretes — Zalageresz és Csáktornya közti vicinális utasai. Egy ifjú göcséji először életében akart vasuton utazni. A közbeszó állomáson megállt a vonat, a jámbor göcséji kiszállt, hogy körülnézzen egy kicsit. — Nagyon elbámszékodhatott, mert közben a vonat elindult. Fel akart ugarni a vonatra, de azt nem engedte meg neki a vonatkísérő személyzet. — Mivel azonban a vonaton levő cök-mókáját nem akarta veszni hagyni minden erejét összeszedve, szaladni kezdett a vonat után, a melyat a legközelebbi állomáson utól is ért. Az utasok zavarban megjelénztek a fúrge lábú pasasért brávjáért.

Felhívás

1. földirtokosainkhoz és kizgazdáinkhoz!
Meygánkben és a szomszodos megyékben, az egész országban már előnyösen ismert „Patria“ pótkávégár nagykanizsai székhelyén, azon felhívást intézte hozzánk, hogy nagyarányu katángyöbér (kókória) szükségletének fedezésére széles körben öhajt nagyérdemű földirtokosainkall és kizgazdáinkall termelési szerződést kötni. Ezen felhívás alapján tisztelettel értesítjük az összes érdeklődő földirtokos urainkat, miszerint közelebbi adatokkal és egyéb fölvilágosításokkal a gyár készségű szolgál.

Részünkről csak azon megjegyzést fűzünk hozzá, hogy ismerve a „Patria“ gyár pontosságát és méltányos lebonyolításait, az általános közgazdasági érdekből a termelés, mint gazdálkodásainkra igen előnyös, lelkiismeretesen ajánljuk. Levél cím: „PATRIA“ nagykanizsai pótkávégár.

Karácsonyi ajándékok játékárúk, disztárgyak, jutányos árban, nagy választékban kapható ARNSTEIN BENŐ kereskedésében Alsólendván.

6420.1906. tkv.

Arverési hirdtemény kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy: Alsólendvai főbörnökség végrehajthatóknak, Vörös Pál végrehajtást szendve elleni 10! korona 90 fill. tökélovetelés és jár. iranti vjhatis ügyében az alsólendvai kir. járásbörnóság területén levő:

1. A récsi 96 sz. tkvben. I sor, 565 hrsz. a. felvett ingatlanból (38 számú ház, udvar és kert) B. 29 a. Vörös József neven álló $\frac{1}{4}$ rész jutalkának korábban B. 3 a. Vörös Pál neven volt $\frac{1}{2}$ részére, vagyis az egész ingatlan $\frac{1}{2}$ részére adó-alapon 364 kor.-ban megállapított becsár melletti s 951 kor. utóajánlati kiáltással árban a C. 2615 tkv. 1906 sz. a. Vörös Pál és fel. sójtöri Rebeka javára bekebelezve levő szolgálmi jognak feü nem tartása mellett az arverest elrendelte, és hogy a fentebb megjelöltingatlanok

az 1907. évi január hó 12. napján

d. e. 10 óraker Redics községüzánall megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól nem fog eladatni.

Arverezni szándékokat tartoznak az ingatlan jutalek becsárának 10 %-át közszpenben, vagy azt 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számítottól és az 1881. evinon. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt övdekes ortokpapírban a kiküldött kezehez letenni.

Kelt Alsó-Lendván, 1906. évi decz. hó 4.

A kir. bíróság telekönyvi hatóság.

Bör. kir. albiró.

Az alsólendvai uradalmi főbörnökség számfölötti és mustralovainak árverése hétfőn, december 17-ikén d. e. 9 óraker fof a petesházi majorban megtartatni.

517, 553, 566 1906 végr. sz.

Árverési hirdtemény.

Alulírtott bírósági végrehajto az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az alsólendvai kir. járásbörnökség 1906. évi V. 421, 534; és 535 számú végzése értelmében Dr. Kármán Bertalan és Dr. Hoffman Marcel ügyvédök által képviselt Első Magyar Varrógép és Korokpár t.-c. ügy Hott Sott Donát özég javára Weinstein Jakab és neje Schwarz Anánia ellen 60 K. 258 K. 116 K. és 257 korona és jár. erejéig 1906. július 16-án és október 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfogott és 2.430 koronára becsült követező ingóságok u. m. lovak, szarvasmarhák, szekerek, széna, trágya, hordók, gép, mérleg, löszerszám és sertések nyilvános árverésen eladatanak.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. járásbörnóság 1906. évi V. 421/4, 534, 535/2 sz. végzése folytan 690 kor., 258 kor., 116 kor. és 257 kor. tökélovetelésé, ennek és pedig 258 kor. töké után 1906 július 16, 116 korona töké után 1906 július 14-én és 690 kor. töké után 1906 május 23-tól járó $\frac{6}{10}$ kamatai, $\frac{1}{2}$ % váltódíj és eddig összesen 170 K. 98 filléren bírólág már megállapított költségekre erejéig Góntérháznal alperesek házállall teendő követező végett

1906. évi december hó 17-ik

napján délelött 11 órája határidőül kizítették és ahhoz a venni szándékokat ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságokt arverésben az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzítés mellett a legtobbet igényőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglatatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen érverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1906-ik évi dec. hó 1.

Andriesczék Lenárd

kir. bír. végrehajto

Belépési felhívás

az Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság

gyűjtő és előlegezési osztály X-ik évtársulatába.

Van szerencsénk a t. Czím tudására hozni, hogy a **gyűjtő- és előlegezési** osztályunk X. csoportját **1907. január hó 9-én** nyitjuk meg. Bárki tetszés szerinti számban jögzehet fizetési részleteket. Minden üzletszám után hetenként 1 korona fizetendő. A négy év letelte után az évtársulat feloszlik és a társaság a leszámolási összeget **14 napon belül** fizeti ki, amidőn is a könyvecske visszaszolgáltatatandó.

Vidéki tagok 4 héti késedelmi kamat alól felmentettek.

A takarékpénztár a befizetett összegnek után **4 % kamatot fizet**. Ezen kamat után járó $\frac{6}{10}$ kamatadót az intézet viseli.

Minden egyes részjegy, azaz heti egy korona befizetés után kölcsönképen összesen **200 koronát kitevő előlegre tarthat igényt.**

A kölcsön-élelegek után a kamat $\frac{6}{10}$ %, mely hetenként a befizetésnél együtt szedetik be olyké, hogy minden 100 korona kölcsön után hetenkint 13 fillér kamat fizetendő.

Az esetben, ha a t. Czím részt vesz ezen csoportban, tisztelettel felkérjük, hogy velünk tudatni sziveskedjék, hogy hány részletet jögzehetünk elő b. nevére.

Teljes tisztelettel

Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár.

Az Alsó-Lendvai
Takarékpénztár
hetibefizetési betét- és
előleg üzletágának
VIII. csoportját

1907. évi január hó 10-én
nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár Igazgatósága.

Ilona
Brikett

a legjobb és legolcsóbb tüzelő-
anyag, ugyszinten jó minőségű
kőszén is kapható:

ARNSTEIN BENŐ

o o kereskedésében ALSÖLENDVÁN o o

A legelőkelőbb orvostanárok által
ajánlott és a kiállításokon arany-
érmekkel és díszoklevelekkel ki-
tüntetett

Esterházy cognac

mely
a közönség kedvencz itala min-
denütt kapható.

Központi iroda:

Gróf Esterházy Géza-féle
cognacgyár

Budapest, V., Nádor-utca 16.

A Franklin-Társulat kiadása.

A

Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

kilenczedik sorozata

most jelent meg a következő kötetekkel:

Deák Ferenc munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Wlassics Gyula. Magyar népdalok. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Mikos Kelemen törökországi levelei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erődi Béla. Petőfi Sándor munkái. I. és II. kötet. Kisebbségek költemények. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferenc.

A már előbb megjelent nyolcz sorozatban a következő művek jelentek meg:

Arany János munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes. Arany László munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kozma Andor. Bajza József munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferenc. Balassa Bálint báró és Zrínyi Miklós gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Széchy Károly. Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vadnai Károly. Csokonai V. Mihály munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bánóczy József. Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Zoltvány Irén. Eötvös József báró munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vinovich Geza. Garay János munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Ferenczi Zoltán. Gyöngyösi István munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferenc. Gvadányi József és Fazekas Mihály. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Negyesy László. Katona József és Teletki László gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Rákosi Jenő. Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Váczy János. Kemény Zsigmond báró munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál. Kisfaludy Károly munkái. I. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kisfaludy Sándor munkái. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kőrösi Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Angyal Dávid. Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kosuth Ferencz. Kurucz költsézet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erdélyi Pál. Madách Imre munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Alexander Bernát. Pázmány Petrus munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Fraknói Vilmos. Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál. Gróf Széchenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Berzevich Albert.

Szigligeti Ede színművei. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József. Tompa Mihály munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Lévy József.

Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Vörösmarty Mihály munkái. I. II. III. IV. V. és VI. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

A MAGYAR REMEKÍRÓK gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent Shakspeare összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remekírók vevői 20 korona kedvezményes áron kapnak.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarlbergi köhögés
elleni cukorkák.

kaphatók alulított gyógyszerárban.
Ki ezen köhögés elleni cukorkákat
figyelembe nem veszi, vétkezik saját
egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella“ cukorkák

fenyővel, orvosiilag kipróbált és aján-
lott szer a köhögés, hurut és gége-
rekedtség ellen. 4512 db. kőszénbázis-
nyitványokkal igazolja ezen szer hatá-
tosságát ezen kitűnő gyógyhatású
cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Nádor gyógyszer-
tárban Alsólendván.

TULIPÁN levélpapírok

kaphatók: BALKÁNYI ERNŐ papír

kereskedésében Alsólendván.

Hirdetések felvételnek

a kiadóhivatalban.